20/01/2022

Ο Άγιος Ευθύμιος σώζει την Πρόνοια στο Ναύπλιο

/ Γνώμες

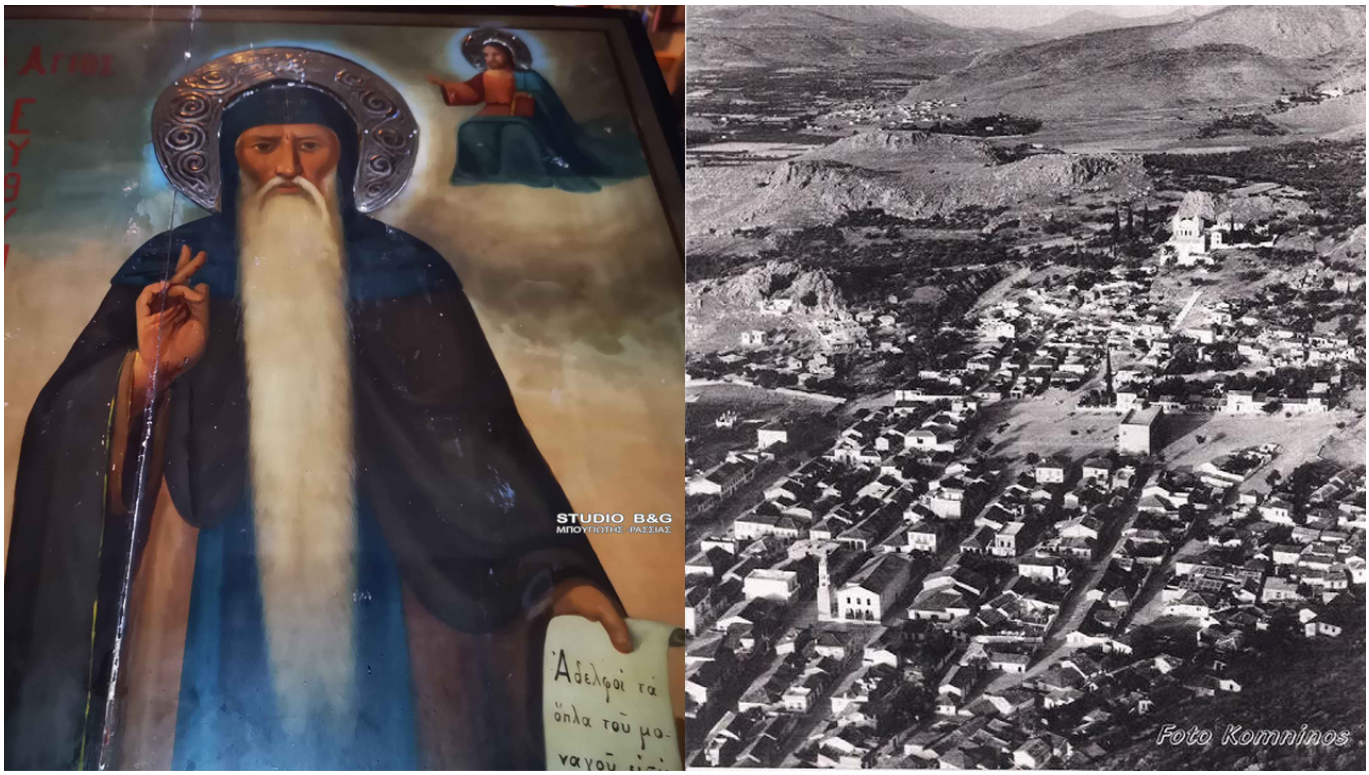

Μία ιστορική αναδρομή, λίγα χρόνια πριν το Δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, μας υπενθύμισε ο πρώην Λυκειάρχης Ναυπλίου Βασίλειος Χαραμής ,ο οποίος θυμάται να του αφηγούνται οι παλιότερες γενιές.

Του Ευάγγελου Μπουγιώτη

Ήταν το 1928 -1930 όταν ξημερώματα στο Ναύπλιο ,ξέσπασε ισχυρή καταιγίδα με βροχόπτωση και χαλάζι .Ήταν τόσο δυνατή που δεν άργησε το κακό να έρθει . Τόνοι νερού παρέσυραν στο διάβα τους ότι έβρισκαν μπροστά τους. Η συνοικία της Πρόνοιας ,υπέστη τότε τις μεγαλύτερες ζημιές ,οι δρόμοι ,χωματόδρομοι ήταν τότε ,άνοιξαν τεράστια αυλάκια ,τα σπίτια είχαν πλημμυρήσει σχεδόν όλα, οι πολίτες για να σωθούν ανέβαιναν στις στέγες των σπιτιών τους. Η μέρα ξημέρωσε και οι κάτοικοι είδαν ότι το ημερολόγιο δείχνει 20 Ιανουαρίου ,εορτή του Αγίου Ευθυμίου. Το τάμα που ζήτησαν στον Άγιο Ευθύμιο ήταν να σωθούν από την καταστροφή . Πράγμα που έγινε και οι κάτοικοι της Πρόνοιας σύσσωμοι έφτιαξαν την εικόνα του Αγίου ,την οποία τοποθέτησαν στην Αγία Τριάδα στην καρδιά της

Πρόνοιας και από τότε κάθε χρόνο την τιμούν με αρτοκλασία και θεία λειτουργία.

Φέτος τιμήθηκε και πάλι ο Άγιος Ευθύμιος με αρτοκλασία από τον κ. Βασίλειο Χαραμή . Την θεία λειτουργία τέλεσε ο εφημέριος του Ναού π. Κωνσταντίνος Σέρρος.

Πρόνοια, η συνοικία του Ναυπλίου που έχτισε ο Καποδίστριας για να στεγάσει εξαθλιωμένους πρόσφυγες του Αγώνα. Η Πρόνοια είναι προάστιο του Ναυπλίου. Βρίσκεται στα ανατολικά της παλιάς πόλης και απέχει από αυτήν 5 λεπτά με τα πόδια. Νότια και ανατολικά την «αγκαλιάζουν» οι λόφοι του Παλαμηδιού και της Ευαγγελίστριας. Βόρεια ανοίγεται η αργολική πεδιάδα και δυτικά ο αργολικός κόλπος και τα βουνά της Αρκαδίας.

Η Πρόνοια ήταν ο πρώτος οργανωμένος προσφυγικός συνοικισμός που δημιούργησε ο Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας, για να στεγάσει Κρήτες και άλλους πρόσφυγες. Ο ίδιος, μάλιστα, «βάφτισε» αυτό το προάστιο, δίνοντάς του το όνομα «Πρόνοια».

Η σημερινή εικόνα της Πρόνοιας, που αποτελεί τον πρώτο οργανωμένο προσφυγικό οικισμό της χώρας, δε διαφέρει κατά πολύ από την εποχή του Καποδίστρια. Αναμφισβήτητα αποτελεί ένα ενιαίο αρχιτεκτονικό σύνολο, με τη χαμηλή δόμηση και την ιδιαιτερότητα τόσο των δρόμων όσο και των κτιρίων της.

Η Πρόνοια είναι μία από τις πλέον ιστορικές γειτονιές του Ναυπλίου στην Αργολίδα, στους πρόποδες του Παλαμηδίου.

Στην Πρόνοια έζησαν στη συνέχεια και πολλοί Βαυαροί στρατιωτικοί με τις οικογένειές τους, ακόλουθοι του Όθωνα όταν εκείνος έφτασε στην Ελλάδα το 1833. Οι Βαυαροί προσεβλήθησαν από επιδημία τύφου και πολλοί πέθαναν. Η ταφή τους στο νεκροταφείο μπροστά από την εκκλησία των Αγίων Πάντων ονομάστηκε τότε «βαυαρικά μνήματα». Στο σημείο είναι σήμερα το περίφημο Λιοντάρι των Βαυαρών, το γλυπτό μνημείο λαξευμένο ππάνω στο βράχο από το Γερμανό γλύπτη Σίγκελ με δαπάνες του βασιλιά Λουδοβίκου, πατέρα του Όθωνα.

Η Πρόνοια ήταν τόπος κατοικίας του εργατικού δυναμικού του Ναυπλίου, αφού μεγάλο μέρος του προσωπικού του εργοστασίου «ΚΥΚΝΟΣ» κατοικούσε στην περιοχή μέχρι το κλείσιμό του.

Τη δεκαετία του 1990 πολλοί παλιοί κάτοικοι της Πρόνοιας μετακινήθηκαν προς

τις εργατικές κατοικίες, που τότε κατασκευάστηκαν, ενώ, στα σπίτια που άδειασαν, εγκαταστάθηκαν οικονομικοί μετανάστες.

Σήμερα η Πρόνοια επεκτείνεται βόρεια και ανατολικά του Ναυπλίου και «ανακαινίζεται», με τα παλιά, μικρά σπίτια να δίνουν τη θέση τους σε σύγχρονα οικοδομήματα, δίχως να αλλοιώνουν τη φυσιογνωμία του οικισμού.

Τὶ κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἅπαιρε τοὺς ξένους βίου
Λῆξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἠϋγένειος.

Ο Όσιος Ευθύμιος ο Μέγας γεννήθηκε στη Μελιτηνή της Αρμενίας το έτος 377 μ.Χ. κατά τους χρόνους της βασιλείας του Γρατιανού (375 – 383 μ.Χ.). Οι γονείς του Παύλος και Διονυσία, ανήκαν σε επίσημη γενιά. Άτεκνοι όντες, αξιώθηκαν να αποκτήσουν παιδί, το οποίο αφιέρωσαν στη διακονία του Θεού στο οποίο και κατά θεία επιταγή έδωσαν το όνομα Ευθύμιος, αφού με την γέννησή του τους χάρισε την ευθυμία, τη χαρά και την αγαλλίαση.

Σε ηλικία μόλις τριών ετών ο Ευθύμιος έχασε τον πατέρα του. Τότε η χήρα μητέρα του τον παρέδωσε στον ευλαβή Επίσκοπο της Μελιτηνής Ευτρώιο, ο οποίος, μαζί με τους αναγνώστες Ακάκιο και Συνόδιο που έγιναν αργότερα Επίσκοποι Μελιτηνής, τον εκπαίδευσε καλώς και, αφού τον κατέταξε στον ιερό κλήρο, τον τοποθέτησε έξαρχο των μοναστηρίων.

Από τη Μελιτηνή ο Όσιος μετέβη, περί το 406 μ.Χ., στα Ιεροσόλυμα και κλείσθηκε στο σπήλαιο του Αγίου Θεοκτίστου, όπου και ασκήτευε με αυστηρότητα και αναδείχθηκε μοναζόντων κανόνας και καύχημα. Τόσο δε πολύ πρόκοψε στην αρετή, ώστε πολλοί πίστεψαν στον Χριστό. Τα μεγάλα πνευματικά του χαρίσματα γρήγορα τον ανέδειξαν και η φήμη του ως Αγίου απλώθηκε παντού. Γύρω του συγκεντρώθηκαν πάμπολλοι μοναχοί, οι οποίοι τον εξέλεξαν ηγούμενό τους.

Ο Μέγας Ευθύμιος με την αγιότητα του βίου του συνετέλεσε στο να επιστρέψουν στην πατρώα ευσέβεια πολυάριθμοι αιρετικοί, όπως Μανιχαίοι, Νεστοριανοί και Ευτυχιανοί, που απέρριπταν τις αποφάσεις της Δ’ Οικουμενικής Συνόδου. Παντού, στην Αίγυπτο και τη Συρία, επικρατούσαν οι Μονοφυσίτες. Στην Παλαιστίνη όμως, χάρη στην παρουσία του Αγίου Ευθυμίου και των μαθητών του, επικράτησε η Ορθοδοξία. Και όταν ο Όσιος συνάντησε την βασίλισσα Ευδοκία, η οποία είχε περιπλακεί στα δίκτυα της αιρέσεως των Μονοφυσιτών, τόσο πειστικά και ακαταμάχητα μίλησε προς αυτήν, ώστε την απέδωκε στα ορθόδοξα δόγματα.

Ο Όσιος Ευθύμιος ο Μέγας είχε λάβει από τον Θεό το προορατικό χάρισμα και τη δύναμη της θαυματουργίας. Με ελάχιστα ψωμιά κατόρθωσε να χορτάσει τετρακόσιους ανθρώπους, που κάποτε την ίδια μέρα τον επισκέφθηκαν στο κελί του. Πολλές γυναίκες που ήταν στείρες, όπως και η δική του μητέρα, με τις προσευχές του Αγίου απέκτησαν παιδί και έζησαν την χαρά της τεκνογονίας. Και όπως ο Προφήτης Ηλίας, έτσι και αυτός προσευχήθηκε στον Θεό και άνοιξε τις πύλες του ουρανού και πότισε με πολύ βροχή τη διψασμένη γη, η οποία και αναζωογονήθηκε και έδωσε πλούσιους τους καρπούς της.

Ενώ κάποτε τελούσε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, οι πιστοί είδαν μία δέσμη φωτός που ξεκινούσε από τον ουρανό και κατερχόταν μέχρι τον Άγιο. Το ουράνιο αυτό φως, παρέμεινε μέχρι που τελείωσε η Θεία Λειτουργία και δήλωνε την εσωτερική καθαρότητα και λαμπρότητα του Αγίου. Επίσης, σημάδι της αγνότητας και της αγιότητάς του αποτελούσε και το γεγονός ότι ήταν σε θέση να γνωρίζει ποιος προσερχόταν να κοινωνήσει με καθαρή ή σπιλωμένη συνείδηση.

Ο Όσιος κοιμήθηκε με ειρήνη το έτος 473 μ.Χ., σε ηλικία 97 ετών, επί βασιλείας Λέοντος του Μεγάλου.

STUDIO B&G